

Bildiğimi

– Yazan Adam · 23 Haziran 2017

Bildiğimi...

Gördüğümü sanıyordum
Çıktığım yollarda şaşkınlık yaşıyordum

Kendimi ne kadar
ihmal ettiğimin farkına varıyordum

Tarihin her satırına, sessiz
kalan zamana şahitlik yapıyordum

Artık sahafları
gezmeyi bıraktım, göçüp giden,
viran olmuş değerleri okuyordum

Bana refik olan
yol arkadaşım sükut eden haline
baktıkça daha çok derinlere gidiyordum

Bir insan vardı
ama gözleri görmeyen,
aklı zanla yol alan, bilinçten
uzak olan elbette ki hayıflanıyordum

Gülerken,
tebessüm ederken,
türbe ve zaviyelerde kendinden
geçerken samimiyetine şahitlik yapıyordum

Mümkün olduğu kadar
masum ve yalın dille ona
hurafe ve biatleri anlatmaya
özen göstererek, gizli şirki izah ediyordum

Gözlerine...
Meftun olsam ne olacak

Toprak vakti
gelince ona hiç acımayacak

Kalbin akleden
olmadıkça şuur ve iz'an kararacak

Şah damarından daha yakın
olan Hak ne zaman anlaşılacak

Ruhundan
sökün eden hicran umutlarını
ıslatacak, gaflet aralanacak

Anbean şafak
kalbine inşirah sunacak, tevhit
hakikati işte o zaman seni kurtaracak

Giderim...
İşaret taşlarına nazar ederim
Derinden bir ah çekerek ibreti terennüm eylerim

Perde
perde açılan gafletin
her halinden mahcubiyet eylerim

Nerdeyim, neden böyle
zafiyetlere geçit verdim,
niçin nedenleri sual etmedim

Vasat bir insan gibi
yaşamaya gayret ederek,
geçim derdi adına esareti seçtim

Varlığı
sahiplenmek ne demek,
salt onun için her fırsatı
ganimet bildim ve öyle yetiştirildim

İlim, irfan
sahiplerinin vaziyetlerini
yakinen temaşa ederken farklı maslahat
ve itilaf asabiyetini müşahede ettim

Gavsul azam,
kutbu cihan denen ve böyle
taltif edilen zatların ne kadar
taltife ihtiyacı vardı,
astın terfı vermesine tebessüm eyledim

Mustafa Cilasun